

101. Doamne, Tu ești Stânca mea

Marius Gorcea

Doam - ne, Tu ești Stân - ca mea ce - tă - ți - ie'n vre - me grea. Iz - bă -
Le - gă - turi ca de mor - mânt în ju - rul meu s'au a - du - nat. Spai - ma
A - tunci s'a zgu - du - it pă - mân - tul chiar și mun - ții s'au miș - cat. S'a mâ - ni -
Doam - ne'n a - ju - to - rul meu a ve - nit tă - ri - a Ta. Te iu -

- vi - re'mi ești me - reu, Doam - ne, Dum - ne - ze - ul meu. Eu strig: "Lă - u - dat să fi - e Dom -
mor - ții mă cu - prin - se, lan - țuri ne - gre m'au le - gat. - at Stă - pă - nul sla - vei pri - vind vrăj - ma - șii a - du - nați.
- besc din i - ni - mă, Tu ești sal - va - rea mea!

- nul" în veci să fi - e bi - ne - cu - vân - tat! Și'n - da - tă fug vrăj - ma - șii ca -

- re cu u - ră m'au în - con - ju - rat! Și'n - da - tă fug vrăj - ma - șii ca -

- re cu u - ră m'au în - con - ju - rat!